

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 46	Utgitt 23 september	1941
Innhold.		Side
Forordn. om særskilt skatt til staten på inntektsstigning for terminen 1941—42		735

Forordning om særskilt skatt til staten på 15 sept. inntektsstigning for budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942.

§ 1. For budsjett-terminen 1 juli 1941—30 juni 1942 erlegges særskilt skatt til staten på inntektsstigning.

Ved utskrivning av skatten gjelder forskriftene i denne forordning ved siden av den øvrige lovgivning om utskrivning av statsskatt.

§ 2. Ved årsinntekt forstås i denne forordning den antatte inntekt i 1940 eller det regnskapsår som ved ligningen trer i stedet for dette år (inntektsåret), ansatt uten gjennomsnittsberegning og ellers etter forskriftene for statsskattligningen med de endringer som er foreskrevet i de følgende paragrafer.

§ 3. Ved normalinntekt forstås i denne forordning den antatte inntekt i 1939 eller det regnskapsår som ved ligningen er trådt i stedet for dette inntektsår (sammenligningsåret), ansatt uten gjennomsnittsberegning og ellers etter forskriftene for statsskattligningen, eller i tilfelle det sammenligningsgrunnlag som er ansatt etter §§ 11 eller 12, annet ledd.

Særreglene i §§ 5 til 10, med unntak av bestemmelsene i § 5 nr. 4 og 6, får tilsvarende anvendelse ved ansettelsen av normalinntekten.

§ 4. Inntektsstigningen er det beløp hvormed årsinntekten overstiger normalinntekten.

§ 5. Ved ansettelsen av årsinntekten tas ikke i betraktning:

1. Inntekt av gårdsbruk og bierverv som er knyttet til det. Hagebruk og drift av gartneri regnes ikke som bierverv til gårdsbruk.
2. Inntekt av fiske og fangst med unntak av hval-, sel- og pelsdyrfangst.

- 15 sept. 3. Inntekt av skog, jfr. landskattelovens § 48, første ledd. Herunder inngår ikke inntekt ved videre bearbeidelse av hugget virke.
4. Lønnsforhøyelser som skyldes tariffavtaler eller som for tjenestemenn, ansatt i statens eller kommunens tjeneste, følger av opprykning, forfremmelse eller oppnådd alders-tillegg.
5. Vederlag for virksomhet utøvet gjennom flere år, for så vidt angår den del som må regnes å vedrøre virksomhet i årene før eller etter inntektsåret.
6. Inntekt av midler ervervet ved arv eller gave eller ved annen formuestilvekst som er tilfalt den skattepliktige i 1940 eller avvikende regnskapsår.

Tap som måtte oppstå i noen virksomhet som er nevnt i denne paragraf, tas heller ikke i betraktning ved ansettelsen av årsinntekten.

§ 6. Ved ansettelsen av årsinntekten tas ikke i betraktning utgifter som skjønnes å være pådratt til ervervelse av de inntekter som ikke skal tas med etter § 5.

Gjeldsrenter og andre ytelser som ikke kan regnes å være knyttet til noen bestemt inntektskilde, fordeles forholdsvis etter størrelsen av den nettoinntekt som medtas ved ansettelsen av årsinntekten og nettoinntekten av de inntektskilder som ikke skal tas med etter § 5.

§ 7. For innenlandske aksjeselskaper og selskaper som er likestilt med dem ansettes årsinntekten etter de regler som gjelder for utligning av selskapsskatt (lov av 13 juli 1921 § 7).

§ 8. Lover av 7 juni 1918, 16 juli 1920 og 28 juli 1921 om betinget fritagelse for skatteplikt av gevinst ved avven-delse eller tap av skip og vedtak av 25 september 1940 om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring gjelder også ved ligning etter denne forordning.

§ 9. Overprisavskrivning etter landskattelovens § 44, femte og sjette ledd, byskattelovens § 38, fjerde og femte ledd, og lov av 28 juli 1921 om avskrivning av overpris på forretningseiendommer i Bergens brannstrøk tas ikke i betraktning ved ansettelsen av årsinntekten.

Fradrag for ordinær avskrivning blir å beregne som om avskrivningen av overpris ikke forelå.

§ 10. I årsinntekten gjøres fradrag for inntektsskatt til stat og kommune samt alderstrygdavgift, utlignet på grunnlag av inntekten i 1940 eller avvikende regnskapsår, eventuelt

på grunnlag av gjennomsnittsinntekten for dette og de to 15 sept. forutgående år.

§ 11. Når den skattepliktige er opptatt til ligning første gang for 1940—1941 eller 1941—1942, kan normalinntekten ansettes skjønnsmessig av ligningsmyndighetene. Det samme gjelder i tilfelle hvor omfanget av den skattepliktiges virksomhet eller arten av hans erverk har forandret seg vesentlig i løpet av sammenligningsåret eller senere inntektsår, eller hvor den beregnede normalinntekt av andre grunner må anses urimelig høy eller lav.

Ved skjønnsmessig ansettelse av normalinntekten i medhold av denne paragrafs første ledd skal det tas omsyn til hva som i sammenligningsåret må antas å ha vært vanlig inntekt av virksomhet av tilsvarende art og omfang eller i stilling av tilsvarende art. Det skal videre tas omsyn til bestemmelsen i § 10 om fradrag for skatter.

Skjønnsmessig ansettelse av normalinntekten som omhandlet i denne paragrafs første ledd, annet punktum, kan ikke foretas, når den skattepliktiges virksomhet er omlagt eller utvidet for å utnytte ervervsmuligheter som krigen har skapt.

Har den skattepliktige opphørt med sin virksomhet eller fratrådt sin stilling i løpet av inntektsåret kan normalinntekten likeledes ansettes skjønnsmessig av ligningsmyndighetene.

§ 12. Så vel normalinntekten som årsinntekten avrundes til nærmeste med 100 delelige tall.

Ved beregningen av skatt etter denne forordning skal som normalinntekt legges til grunn et beløp på minst kr. 8 000 selv om den virkelige normalinntekt har vært mindre.

I den inntektsstigning som fremkommer ved beregning etter denne forordning gjøres et fradrag på kr. 1 500 (skattefritt beløp). Det skattefrie beløp skal forhøyes med kr. 1 000 for det tredje og hvert følgende barn som den skattepliktige har fått klassefradrag for ved utligningen av inntektsskatt for 1941—1942.

§ 13.

1. Skatten beregnes etter følgende satser:

- 20 % av den del av inntektsstigningen som ikke overstiger 25 % av normalinntekten.
- 40 % av den del av inntektsstigningen som overstiger 25, men ikke 50 % av normalinntekten.
- 60 % av den del av inntektsstigningen som overstiger 50, men ikke 100 % av normalinntekten.
- 80 % av den del av inntektsstigningen som overstiger 100 % av normalinntekten.

15 sept. 2. Inntektsskatt til stat og kommune for budsjettåret 1941—1942, alderstrygdavgift og skatt etter denne forordning skal tilsammen ikke overstige 85 % av det beløp som inntekten i 1940 eller avvikende regnskapsår er ansatt til ved statsskattligningen for 1941—42. Når de skatter som er nevnt foran overstiger denne grense, skal den særskilte skatt på inntektsstigning nedsettes, slik at summen av de nevnte skatter kommer til å svare til 85 % av inntekten.

§ 14. Ved beregningen av skatt til staten etter denne forordning for skattepliktige, hvis næringsvirksomhet består i omsetning av dertil innkjøpte varer, skal de satser som er fastsatt i § 13 nedsettes til det halve. Denne bestemmelse får anvendelse også når den skattepliktige tillike driver omsetning av varer av egen produksjon, forutsatt at den del av omsetningen som faller på slike varer ikke overstiger 10 % av den samlede omsetning.

§ 15. Skatt til staten etter denne forordning kommer til fradrag i inntekten for 1940 eller avvikende regnskapsår ved gjennomsnittsberegning av inntekt i forbindelse med kommuneskatt- og statsskattligningene for 1942—43 og 1943—44.

§ 16. Skatt etter denne forordning utlignes av de ordinære ligningsmyndigheter (ligningsnemnd eller ligningsråd hvor slikt er opprettet) i det distrikt hvor den skattepliktige ilignes ordinær statsskatt.

Når utligningen er ferdig skal det legges ut særskilt liste over ansettelsene. Utleggelsen skal kunngjøres på vanlig måte. I distrikter med mindre enn 50 skattepliktige etter denne forordning kan dog kunngjøring unnlates. De skattepliktige skal da i stedet underrettes i rekommandert brev eller på annen ettersveiselig måte. Samtidig skal liste over de utlignede skattebeløp sendes statens oppebørselsbetjent.

§ 17. Skatten forfaller til betaling 2 uker etter at liste over ansettelsene er utlagt eller underretning er sendt den skattepliktige.

Reglene om inndriving av og fortrinsrett for inntekts- og formuesskatt til staten gjelder også for skatt etter denne forordning.

§ 18. Klage over ligning etter denne forordning må for å komme i betraktning være innkommet til den myndighet som har utlignet skatten innen 2 uker fra den dag da liste over ansettelsene er utlagt eller underretning er sendt den skattepliktige.

Klagene prøves for det hele land av en ankenemnd med direktøren for skattevesenet som formann og 4 andre medlemmer med hver sin varamann som Finansdepartementet

oppnevner for 3 år om gangen. Departementet fastsetter godt- 15 sept.
gjørelsen for medlemmene. Ankenemnda treffer sine avgjø-
relser i form av kjennelser som begrunnes i korthet.

Riksskattestyrets kontor besørger kontorarbeidet for
nemnda.

§ 19. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn spørs-
målet om beregningen av inntektsstigningen til prøving av
ankenemnda selv om klage ikke er inngitt. Dette gjelder også
for skattepliktige som av ligningsmyndighetene ikke er ført
opp med noen inntektsstigning. Ankenemnda kan i tilfelle så
vel forhøye som nedsette den ansettelse som foreligger etter
ligningsmyndighetenes avgjørelse.

§ 20. Finansdepartementet fastsetter de regler som er
nødvendige for gjennomføringen av denne forordning, her-
under nærmere regler om ansettelse av årsinntekt og normal-
inntekt.

Når særlige omstendigheter foreligger kan skatt etter
denne forordning nedsettes eller ettergis etter søknad. Søk-
nadene avgjøres av Finansdepartementet. Nedsettelse vil så-
ledes kunne foretas i tilfelle hvor årsinntekten for 1940 eller
avvikende regnskapsår, etter å være medregnet også ved gjen-
omsnittsberegning av inntekt ved kommuneskatt- og stats-
skattligningene for 1942—43 og 1943—44, finnes å være blitt
urimelig høyt beskattet.

§ 21. Godtgjørelse for det særarbeid som den særskilte
ligning etter denne forordning medfører, bæres av statskassen
og fastsettes av Finansdepartementet.

§ 22. Denne forordning får ikke anvendelse på boer som
er sluttet og selskaper som er endelig oppløst før 1 januar
1941.

Lov av 4 mai 1917 med tilleggslover av 23 november
1917 og 28 mars 1919 om utligning av skatt til staten på
inntektsstigning som følge av krigskonjunktur oppheves.

Oslo 15 september 1941.

Finans- og tolldepartementet.

E. Sandberg.

R. J. Fuglesang.

Utgiver: Byråsjef C. Lampe.

Grøndahl & Søn boktrykkeri. Oslo.